

Lov bør straffes. Det er mig bekjendt, at i enkelte Reglementer for andre søfarende Nationer er det ubtryffeligt optaget, at de gjælde ligesaa vel for Krigsskibe som for Handelskibe. Jeg veed ikke, om det var det ærede Medlems Dufte eller Forlangende, at en lignende ubtryffeligt Bestemmelse skulde optages i det danske Reglement eller rettere i den kongelige Anordning, som nu vil komme til at træde istedetfor de hidtilværende ministerielle Bekjendtgjørelser; i saa Fald skal jeg selvfølgelig conferere med Marineministeren derom.

Jugen: Jeg turde maaffee oplyse, at Bekjendtgjørelsen af 23de September 1863 gjælder fuldt saavel ombord paa Krigsskibe som ombord paa Handelskibe, og denne Bekjendtgjørelse følges ved alle Leiligheder; men naar Spørgsmaalet er om at paalægge Skibschefer Bøder for Overtrædelsen af disse Bestemmelser, troer jeg, at man kommer ind paa et noget vanskeligt Forhold, naar man der vil anvende de samme Regler, som man anvender med Hensyn til andre Skibes Førere. Der kan jo nemlig f. Ex. være Tilfælde, hvor Krigsskibe ikke bør føre Lanterner, nemlig naar Skibene i Krigstilfælde skulle holdes skjulte. Det kan ogsaa være, at et Krigsskib vil føre dem i omvendt Orden, for at stufte en Fjende. Jeg troer overhovedet, at man kan berolige sig ved, at Reglementerne ombord i Krigsskibe ere saa strenge, at Bestemmelserne aldrig ville blive tilfidsatte uden i høist nødvendige Tilfælde. — Jeg skal ved samme Leilighed bemærke, at jeg fuldt saavel som det ærede Medlem fra Randers (S. Ree) følger Nødvendigheden af, at der bliver truffet Bestemmelser, hvorved det bliver mere almindeligt, at Skibe føre disse Lanterner om Natten, end hidtil har været Tilfældet. Jeg seer ogsaa den samme Trang til, at Lovudkastet bliver ophøiet til Lov, som de andre Medlemmer, der have havt Ordet; men jeg vilde have det pointeret, at disse Bestemmelser i den udkommende kongelige Anordning faae Lovskraft ved dette Lovudkast,

naar det ophøies til Lov. Da de ærede juridiske Medlemmer af Forsamlingen have erkjendt, at dette ikke stod saa ganske klart i Lovudkastet, som det kunde, men muligens kunde gøres tydeligere, vare mine Bemærkninger i saa Henseende vel heller ikke uden Betsielse.

L. C. Larsen: Ja, det var mit Dufte, at en saadan Bestemmelse maatte blive optagen i den forventede kongelige Anordning, og dette er saameget mere nødvendigt, som der hidtil har været udstedt Bekjendtgjørelser ogsaa for Marinen, der tildeels ere bragte til almindelig Kundskab. Det maa erindres, at disse Bestemmelser ikke blot angaae Føring af Lanterner og andre Signaler, men ogsaa Styringen til Forebyggelse af Sammenstød mellem Skibe og Fartøier, og det vilde dog være høist uheldigt, om der i saa Henseende gjaldt andre Regler for Marinens Fartøier end for andre, i alt Fald i Fredstid. Hvad Krigsskib kan medføre, er Noget, der ikke saa lige kan tages i Betragtning under almindelige Omstændigheder.

Da Jugen videre begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Torsdag Aften Kl. 10.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af den standsede 1ste Behandling af: „Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1191 ff.; den første Deel af 1ste Behandling i Tillæg B. Sp. 1755 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 873 ff.)